

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทยทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก ในยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตจะต้องเป็นคนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพ (Competency) เป็นคนดี คือคนที่มีคุณภาพ (Quality) และเป็นคนมีความสุข (Healthy) คือคนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ สามารถอาศัยอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และเป็นสังคมแห่งสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน นอกจากนี้คนไทยจะต้องรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วและเต็มไปด้วยการแข่งขันของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ จึงต้องสอนและฝึกฝนคนไทยให้ทำงานเป็นหมู่คณะ หรือทีมงานมากกว่าสอนให้เก่งคนเดียว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองและเป็นพลโลก รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษา การประกอบอาชีพ และ การศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า การจัดการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สนองตอบกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนส่วนมากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนแต่ละคนได้รับการปฏิบัติอย่างเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการจัดการเรียนรู้เนื้อหามากกว่าการจัดการเรียนรู้กระบวนการแสวงหาความรู้ มิได้ดึงเอาศักยภาพของนักเรียนออกมาใช้ การจัดการเรียนรู้ของครูส่วนใหญ่ยึดหนังสือแทนหลักสูตร และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีบรรยาย และจากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาพบว่า ครูมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรจัดทำแผนและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2552 : 36) และจากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาส กลุ่มโรงเรียนโนนสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบุรีรัมย์ เขต 3 ซึ่งผลการทดสอบระดับชาติ (Ordinary National Education Test : ONET) พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.53

ซึ่งเป็นผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จากการวิเคราะห์ปัญหาพบว่า นักเรียนขาดทักษะในการนำไปใช้จริงกับชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสร้างองค์ความรู้และไม่เกิดการพัฒนา อีกทั้งผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมต่ำ นักเรียนขาดทักษะทางสังคม ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และความสามัคคี อีกทั้งไม่เคยเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยใช้วิธีต่างคนต่างเรียน นักเรียนที่เรียนเก่งก็มักจะเรียนรู้ตามลำพัง ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนก็ถูกทอดทิ้งจากเพื่อนๆ เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป้าหมายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่ตั้งไว้ (กลุ่มโรงเรียน โนนสุวรรณ. 2554 : 4 - 5)

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น การให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะมาก ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แบบฝึกทักษะจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนมาก ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนได้ ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย แบบฝึกทักษะยังเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่สำคัญถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ ฝึกได้ตามความสามารถของตนเอง ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาของตน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน จะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนอีกด้วย (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2545 : 113-114)

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้นต้องจัดการศึกษาโดยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนสุศึกษาได้อย่างเหมาะสมวิธีหนึ่ง เนื่องจากขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม นักเรียนจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกของกลุ่ม (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2546 : 19) การเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม

เล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากร การเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่ม (วิลสัน สุนทรโรจน์. 2545 : 51) การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการมีปฏิสัมพันธ์อย่างแท้จริง ได้ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกเป็นผู้นำผู้ตามฝึกการทำงานให้ประสบผลสำเร็จและส่งเสริมเสริมความสามัคคีภายในกลุ่ม (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2546 : 125)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม เพราะการเรียนแบบร่วมมือมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นธรรมชาติของปฏิริยาทางสังคม เพราะคนในสังคมเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม มีการแบ่งปันความคิด ความเชื่อซึ่งกันและกัน มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยวิธีร่วมมือ ซึ่งห้องเรียนเป็นเสมือนโครงสร้างทางสังคม สมาชิกกลุ่มมีบทบาทและความรับผิดชอบหลายอย่างแตกต่างกันไป มีการตัดสินใจร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสารในรูปแบบที่กลุ่มกำหนดขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการเรียนการสอน ที่จะให้ประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมความสามัคคีรูปแบบหนึ่งคือ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เพราะนักเรียน อายุ 12 – 14 ปี มักจะปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่มมากกว่าพ่อแม่หรือครู ดังนั้นครูสามารถส่งเสริมอิสรภาพที่เด็กต้องการได้โดยการให้นักเรียนช่วยกันวางแผนงานในชั้นเรียน โดยที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด การทำกิจกรรมใดมักจะทำให้คล้าย ๆ กับกลุ่มเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม (พรรณี ช.เจนจิต. 2545 : 137 - 140) ดังนั้นการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD จะทำให้ผู้เรียนเพิ่มพูนการเรียนรู้ด้านวิชาการ พัฒนาสังคม การยอมรับนับถือและความภาคภูมิใจในตนเอง และยังส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีขึ้นภายในกลุ่ม การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ยังมีจุดเด่นอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น การช่วยเหลือกันและกัน ทางวิชาการ การยอมรับช่องว่างทางวิชาการของเพื่อนร่วมกลุ่ม การค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การมีสัมพันธ์ทางสังคม การช่วยเติมความเข้าใจแก่เพื่อนร่วมกลุ่ม การขยายความสัมพันธ์ระหว่างกัน

การยกย่องนับถือตนเอง ความตระหนักในการเรียนเพื่อจะคิดแก้ปัญหา การบูรณาการ การประยุกต์ ความรู้และทักษะด้านการเรียน เพิ่มทักษะทางสังคม การมีมุมมองที่กว้างและมีการใช้เหตุผล ระดับสูงมากขึ้น ยิ่งกว่านั้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้สมาชิกในสังคมสามารถจัดการในเรื่องความขัดแย้ง เพิ่มแรงจูงใจ ใฝ่ในงาน สนุกสนานกับการเข้าชั้นเรียนอีกด้วย อันส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น (ธีรวุฒิ โสภิจิฎกุล. 2547 : 3-4)

การแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ครูจึงควรวัดศึกษาและแสวงหาวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นพัฒนาทางการด้านความรู้และคุณลักษณะของนักเรียนไปพร้อม ๆ กัน และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสม เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา และเสริมสร้างควมสามัคคีให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน ให้เกิดประสิทธิผลวิธีหนึ่งคือวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งมีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ชี้ให้เห็นว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนมากขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของ ราตรี ศรีอุทธา (2553:106 -107) ปิยวิ สุริยะ (2553 :73-74) เดือนฉาย พลเยี่ยม (2553 : 99-100) บรรดล ภูพานเช้า (2552 : 97) และกิตติวรรณ แสงโท โท (2553 : 96-97) ที่ทำการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนึงประสิทธิผล และมีความพึงพอใจต่อการเรียนสูงขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องผลของการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อันจะส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น และนำผลการจากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาตนเองให้อยู่ร่วมกับสังคม ได้อย่างมีความสุข อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่อง เพศศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า .50 ขึ้นไป

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มสาระอื่น ๆ

4. เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในกลุ่มสาระอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มโรงเรียน โนนสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านทุ่งจันทน์ โรงเรียนบ้านดงบัง ทรัพย์สมบูรณ์ และ โรงเรียนบ้านคอนสมบูรณ์

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งจันทัน ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสในกลุ่มโรงเรียนโนนสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ด้วยการจับสลาก

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง เพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งเนื้อหาย่อยออกเป็น 7 เรื่อง ดังนี้

- 2.1 ครอบครั้ว
- 2.2 ความสุขในครอบครั้ว
- 2.3 ครอบครั้วไม่อบอุ่น
- 2.4 สัมพันธภาพในครอบครั้ว
- 2.5 คุณค่าของความเป็นเพศชายและเพศหญิง
- 2.6 ภัยจากสื่อทางเพศ
- 2.7 โรคทางเพศและสุขปฏิบัติ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ระหว่าง วันที่ 13 มกราคม 2557 ถึงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2557 รวมเวลา 14 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษาโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2.3 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษาโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบฝึกทักษะ** หมายถึง สิ่งที่ผู้สอนสร้างขึ้นและมอบหมายให้นักเรียนกระทำเพื่อฝึกให้เกิดทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนและสามารถนำไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. **แผนการจัดการเรียนรู้** หมายถึง การวางแผน จัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือการวัดประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวรและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 แผน

3. **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนกันเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน และ อ่อน 1 คน สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ร่วมกัน สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

4. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นเลขตัวแรก และ E_2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นเลขตัวหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นเกณฑ์พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน ในการวิจัยครั้งนี้คือผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่องเพศศึกษา โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งวัดและประเมินตามสภาพจริงแล้วมีผลเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบระหว่างเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง เพศศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบ

ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพศศึกษา โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนอันเกิดจากการเรียน การสอน ซึ่งสามารถวัดได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาและกิจกรรม เรื่อง เพศศึกษา โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวัดได้จากแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หลังเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วย แบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างคะแนนหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียน

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของนักเรียนที่แสดงออกทางพฤติกรรม หรือความคิดเห็น ที่ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรืองานนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ต้องการได้ ในการวิจัยครั้งนี้วัดได้จากแบบวัดความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ ที่วัดหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง เพศศึกษา โดยการเรียน แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มโรงเรียน โนนสุวรรณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีนักเรียนรวม 78 คน